Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12680/2025
10.06.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Наиссус" Ниш, чији је пуномоћник Данијела Вукићевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Радосављевић, адвокат из ..., ради дуга по тужби и накнади штете по противтужби, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6191/22 од 15.04.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6191/22 од 15.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6191/22 од 15.04.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 3972/2021 од 29.07.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износе ближе наведене у овом ставу. Ставом другим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев, па је обавезан противтужени да противтужиоцу на име накнаде штете због неосновано наплаћеног већег износа на име утрошка воде за период од 01.01.2008. године до 10.03.2014. године, исплати износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.08.2017. године, па до коначне исплате, док је захтев за накнаду штете за период од 31.08.2007. године од 01.01.2008. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 39.972,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је противтужени ЈКП "Наиссус" Ниш да противтужиоцу АА из ... на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 101.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 6191/22 од 15.04.2025. године, усвојена је жалба тужиоца-противтуженог ЈКП "Наиссус" Ниш и преиначена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртом изреке, тако што је одбијен противтужбени захтев којим је тражено да се противтужени – тужилац ЈКП "Наиссус" Ниш обавеже да

противтужиоцу-туженом АА на име накнаде штете због неосновано наплаћеног већег износа на име утрошка воде за период од 31.08.2007. године до 10.03.2014. године, исплати износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 31.08.2007. године па до коначне исплате, као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.972,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите по противтужби је накнада штете због неосновано наплаћеног већег износа на име утрошка воде. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда о противтужбеном захтеву је заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а битне повреде одредаба парничног поступка, не представљају разлог за наведену ревизију, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Противтужба ради накнаде штете је поднета је 31.08.2017.године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ово спор мале вредности у ком ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, а на ово не утиче ни чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредби члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић